

Velfærdsstaten

1. Redegør for den universelle velfærdsmodel

Den universelle velfærdsmodel går i bund og grund ud på at alle skal have adgang til velfærd i forhold til den selektive hvor at det kun hvor det kun er nogle der har adgang eller den residuele hvor det kun er meget få personer som får. Det er staten som skal sørge for velfærden hvor det i den residuele er private virksomheder.

2. Hvordan fordeles velfærd i Danmark

Over halvdelen af pengene kommer fra normale arbejderes indkomst i form af skat eller moms hvor en lille del kommer fra erhvervet. En stor del af pengene går til social beskyttelse, næsten halvdelen, hvoraf ca. 37% går til alderdom. Næst kommer sundhedsvæsen som der ca. Bliver brugt en tredjedel af hvad der bliver brugt på socialbeskyttelse og dermed ca. Det samme som der bliver brugt på alderdom.

3. Diskussion om privat sundheds sikring og den effekt på den universelle velfærdsstat i Danmark.

En privat sundhedsforsikring kan skabe ulighed da det ikke er alle som har råd til den. Den kunne svække det offentlige sundhedssystem ved at da der ikke er lige så mange som bruger det ville politikerne eventuelt skære ned på budgetet. Derimod kunne man se på det som et supplement til de offentlige ydelser. Dem som tog brug af den private sundhedsforsikring ville stadigvæk bruge de offentlige ydelser men ville bruge den private sundhedsforsikring på det som de ikke kunne få fra det offentlige. Stadigvæk kunne man argumentere for at det stadigvæk ville skabe ulighed da nogle dermed ville få adgang til ting som andre ikke kunne få fat på. Det passer ikke så godt sammen med den universelle velfærdsmodel som vi kører i Danmark som netop er for alle.

Det kunne potentielt også starte debat omkring hvorvidt skatten skulle sænkes da folk betale ekstra til andre ting, men da det er et valg som folk selv tager kunne de vel bare ikke have den private sundhedsforsikring hvis det blev for dyrt.